

Warszawa, dnia 12 maja 2026 r.

Poz. 632

USTAWA

z dnia 17 kwietnia 2026 r.

o zmianie ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa

Art. 1. W ustawie z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 308) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zestawienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, Krajowy Ośrodek przedstawia w terminie do dnia:

 - 1) 30 kwietnia danego roku – w przypadku wniosków, o których mowa w art. 12 ust. 1, złożonych w terminie, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1;
 - 2) 30 września danego roku – w przypadku wniosków, o których mowa w art. 12 ust. 1, złożonych w terminie, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 2.”;
- 2) w art. 10:
 - a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wysokość rekompensaty, o której mowa w ust. 1, zwanej dalej „rekompensatą”, ustala się jako iloczyn procentowej stawki ustalonej odpowiednio zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 5 albo 6 i kwoty wierzytelności netto za:”;
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określa corocznie w terminie do dnia 31 maja, w drodze rozporządzenia, procentową stawkę stosowaną do ustalenia wysokości rekompensaty w odniesieniu do wniosków o przyznanie rekompensaty złożonych w terminie, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1, mając na względzie sumę kwot wierzytelności wynikających ze złożonych wniosków o przyznanie rekompensaty w tym terminie oraz wysokość środków finansowych zgromadzonych na Funduszu.”;
 - c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określa corocznie w terminie do dnia 30 października, w drodze rozporządzenia, procentową stawkę stosowaną do ustalenia wysokości rekompensaty w odniesieniu do wniosków o przyznanie rekompensaty złożonych w terminie, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 2, mając na względzie sumę kwot wierzytelności wynikających ze złożonych wniosków o przyznanie rekompensaty w tym terminie oraz wysokość środków finansowych zgromadzonych na Funduszu.”;
- 3) w art. 12:
 - a) ust. 1–2 otrzymują brzmienie:

„1. Rekompensatę przyznaje na wniosek producenta rolnego albo grupy, w drodze decyzji administracyjnej, dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę producenta rolnego albo grupy, w terminie do dnia:

 - 1) 30 czerwca danego roku – w przypadku wniosków o przyznanie rekompensaty złożonych w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1,

- 2) 30 listopada danego roku – w przypadku wniosków o przyznanie rekompensaty złożonych w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2

– z tym że wydanie decyzji o przyznaniu rekompensaty przerywa bieg terminu przedawnienia wierzytelności, o której mowa w art. 11 ust. 1, w dniu, w którym ta decyzja stała się ostateczna.

1a. Rekompensata stanowi:

- 1) w przypadku producenta rolnego – pomoc *de minimis* w rolnictwie i jest przyznawana zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.),
- 2) w przypadku grupy – pomoc *de minimis* i jest przyznawana zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023)

– oraz zgodnie z przepisami o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

2. Wniosek o przyznanie rekompensaty składa się do dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę producenta rolnego albo grupy, na formularzu opracowanym przez Krajowy Ośrodek i udostępnionym na jego stronie internetowej, w terminie od dnia:

- 1) 1 lutego do dnia 31 marca danego roku – w przypadku gdy podmiot skupujący stał się niewypłacalny nie wcześniej niż 1 stycznia drugiego roku poprzedzającego dany rok i nie później niż 31 grudnia roku poprzedzającego dany rok;
- 2) 1 lipca do dnia 31 sierpnia danego roku – w przypadku gdy podmiot skupujący stał się niewypłacalny nie wcześniej niż 1 stycznia drugiego roku poprzedzającego dany rok i nie później niż 30 czerwca danego roku.”,

b) w ust. 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oświadczenie albo zaświadczenia dotyczące:

- a) pomocy *de minimis* w rolnictwie oraz informacje niezbędne do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 500) – w przypadku producenta rolnego,
- b) pomocy *de minimis* oraz informacje niezbędne do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej – w przypadku grupy;”;

4) w art. 17 w ust. 1 uchyla się pkt 1.

Art. 2. 1. Do postępowań w sprawach dotyczących przyznania rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zwanej dalej „rekompensatą”, dla podmiotów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1–6 ustawy zmienianej w art. 1, zwanych dalej „grupami”, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku gdy grupa będąca stroną postępowania, o którym mowa w ust. 1, nie złożyła w toku tego postępowania oświadczenia albo zaświadczeń dotyczących pomocy *de minimis* oraz informacji niezbędnych do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 500), oświadczenie albo zaświadczenia dotyczące pomocy *de minimis* oraz informacje niezbędne do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, składa na wezwanie organu, przed którym toczy się to postępowanie, w terminie wskazanym przez ten organ, niekrótszym jednak niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. Rekompensatę dla grupy przyznaną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną uznaje się za pomoc *de minimis* przyznaną na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023).

4. Grupa, której przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną przyznano rekompensatę, składa do właściwego dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, zwanego dalej „Krajowym Ośrodkiem”, oświadczenie albo zaświadczenia dotyczące pomocy *de minimis* oraz informacje niezbędne do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. W przypadku gdy ze złożonych na podstawie ust. 4 oświadczenia albo zaświadczeń dotyczących pomocy *de minimis* lub informacji niezbędnych do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, wynika, że rekompensata dla grupy przyznana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wymaga:

- 1) zwiększenia jej wysokości z uwagi na zastosowanie przy jej przyznawaniu przepisów o pomocy *de minimis* w rolnictwie, w tym przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.), albo
- 2) obniżenia jej wysokości z uwagi na pułap pomocy *de minimis* określony w rozporządzeniu Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis*

– dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka z urzędu zmienia decyzję o przyznaniu rekompensaty dla grupy przez odpowiednio zwiększenie jej wysokości albo obniżenie jej wysokości albo uchyla tę decyzję, gdy okaże się, że z uwagi na pułap pomocy *de minimis* określony w rozporządzeniu Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* rekompensata dla grupy nie powinna zostać przyznana.

6. Do zmiany lub uchycenia decyzji o przyznaniu rekompensaty dla grupy na podstawie ust. 5 przepisów art. 154 i art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) nie stosuje się, a zgoda strony nie jest wymagana.

7. W przypadku gdy w wyniku zmiany albo uchycenia decyzji o przyznaniu rekompensaty dla grupy na podstawie ust. 5 rekompensata dla grupy podlega zwrotowi w całości albo części, kwotę tej rekompensaty podlegającą zwrotowi uznaje się za kwotę nienależnie lub nadmiernie pobranej rekompensaty w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, z tym że ustalenia tej kwoty dokonuje się w decyzji o zmianie albo uchyceniu tej decyzji.

8. Jeżeli grupa, której przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną przyznano rekompensatę, nie złoży w terminie określonym w ust. 4 do właściwego dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka oświadczenia albo zaświadczeń dotyczących pomocy *de minimis* oraz informacji niezbędnych do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka stwierdza wygaśnięcie decyzji o przyznaniu rekompensaty dla grupy, a jeżeli rekompensata została wypłacona w dniu, w którym decyzja o stwierdzeniu wygaśnięcia decyzji o przyznaniu rekompensaty dla grupy stała się ostateczna, kwotę tej rekompensaty uznaje się za nienależnie lub nadmiernie pobraną w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1.

9. Z dniem, w którym decyzja o stwierdzeniu wygaśnięcia decyzji o przyznaniu rekompensaty dla grupy, o której o mowa w ust. 8, stała się ostateczna:

- 1) traci ważność zaświadczenie stwierdzające, że rekompensata dla grupy przyznana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest pomocą *de minimis* w rolnictwie;
- 2) uznaje się, że wierzitelność objęta decyzją o przyznaniu rekompensaty dla grupy, której wygaśnięcie zostało stwierdzone na podstawie ust. 8, nie przeszła z mocy prawa na Krajowy Ośrodek.

Art. 3. Postępowania w sprawach nakładania kar pieniężnych, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *K. Nawrocki*